

3 | Diecézna synoda
Ján Duda

5 | Nad politikou sa nerozčuľujem
Iveta Drabiščáková

6 | Pokoj ľuďom dobrej vôle
Mária Košalová

9 | Akú si ma Boh stvoril, taká ...
Lucia Dutková

Foto: Peter Lazor

Teraz je ten správny čas

Zase december. A zbehlo to tak rýchlo, že ma to aj tento rok prekvapilo.

Ale zrejme takto uponáhľane žijeme mnohí a takéto prekvapenie sa dotklo viacerých nás. Žijeme rýchlo a toto adventné posolstvo neberieme vážne.

Vždy je predsa niečo dôležitejšie, prednejšie, podstatné. V obchode som postrehla vianočnú výzdobu, v aute som si pustila nové vianočné cédečko, ale nebolo to ešte ono ... niečo tomu stále chýba.

Až keď som v nedeľu začula oznam pre deti o stromčeku dobrých skutkov, došlo mi to ... Sú tu a treba sa na to prichystať.

Premýšľam nad tým, ako treba motivovať dospelých, aby sa na tieto sviatky pripravili zodpovedne. Nemusíme nič kresliť, ale

to neznamená, žeby sme nemohli robiť dobré skutky. Súčasťou predvianočnej prípravy je pre kresťana hádam automaticky svätá spoveď. Je to dosť? Nemali by sme k tomu niečo pridať? Nie, teraz nechcem hovoriť o upratovaní a ak, tak iba o upratovaní v našom vnútri. Chcem hovoriť o možnosti prekonať samého seba, urobiť prvý krok, začať komunikovať.

Áno, hovorím o bežných každodenných problémoch, ktoré sa nás týkajú a ktorých riešenie zväčšia odkladáme na neurčito. Poznáte to aj vy?

Ako mnohí z vás, aj ja viem, čo je to prísť o blízkeho človeka. Aké smutné a prázdne sú Vianoce bez blízkych. Ľudia hovoria, že iba tie prvé. Ale ja viem, že ťažké budú každé. Pred-

stavujem si, aké by to bolo, keby ... Nedá sa to zmeniť, nedá sa s tým nič robiť. Iba veriť. Ak budeme prežívať Vianoce v duchu živej viery, prítomnosť narodeného Spasiteľa bude balzomom pre naše duše.

Sú v živote ale situácie, keď prideme o prítomnosť blízkeho človeka vlastnou vinou. Svojou pýchou, tvrdohlavosťou či zbabelstvom. Často je dôvodom iba to, že nevieme prísť a povedať prepáč, odpusť mi, zabudni prosím... Teraz sa to dá, teraz je ta správna chvíľa na nový začiatok. Narodením malého Ježiška sa znova začína to obdobie, kedy je na začiatok ten najlepší dôvod. Deti, nenechávajte rodičov cez sviatky samých. Rodičia, nečakajte, že deti prídu samy a všetko bude ako predtým. Súrodenci,

nie je podstatné, kto hádku začal, ale kto navrhne zmierenie. Že to nie je ľahké? To viem.

Ale byť prvý, začať po novom a prekonať samého seba, to sa nedá zvládnuť hocikedy. Ale cez Vianoce to môže byť o niečo jednoduchšie.

Nečakajme, urobme niečo, čo nás aj našich blízkych poteší, čo nám aj našim blízkym zmení život. Tak, ako nám ho každoročne mení malý narodený Ježiš. Mení a naplňa. Dovoľme prijať ho ako dar neba.

Nechajme ho, nech nás učí, nech na nás vplyva, nech v nás pôsobí.

Možno práve v spolupráci s NÍM prekonáme aj sami seba.

Teraz je ten správny čas.

Štefánia Kamenická ■

editoriál

Milí čitatelia!

Predtým, ako sme sa začali chystať na adventné obdobie, pripravovali sme sa na komunálne voľby. Lepšie povedané – pripravovali nás na voľby. Určitou kampanou spojenou s predstretými programami, so sľubmi, plagátmi, letákmi, vyhláseniami... Jednoducho povedané – prebiehali ovplyvňujúce útoky na všetky naše zmysly. A to vlastne aj je cieľom predvolebných kampaní.

Hovorí sa, že tieto sú dôležitejšie ako parlamentné, pretože sa bezprostredne týkajú života v prostredí, v ktorom žijeme. Zdá sa to byť pravdou.

Podľa mňa však existujú ešte jedny voľby, ktoré sú dôležitejšie. A nimi sú osobné voľby.

Osobná voľba v sebe zahŕňa každodenné rozhodovania, komu a čomu dám „svoj hlas“. Koho a čo uprednostním. Sme postavení pred voľbu medzi dobrom a zlom. No v súčasnosti je to zlo nazývateľné rafinovanejšie – nereseň, úlet, slabosť, nezrelosť a podobne. Znie to ušiam príjemnejšie. A preto ani niet divu, že počet povrchné konštatovanie ako napríklad – ani neviem, z čoho sa mám spovedať alebo ja som už raz taký(á), prípadne charakter sa nedá zmeniť, je to v povahe človeka a iné klamlivé tvrdenia.

Pred uzávierkou vianočného čísla nášho časopisu som si kládla otázku, či máme čo ponúknuť našim čitateľom, či im neponúkame len akési tradičné vianočné „formulky“, ktoré sa opakujú každý rok a ktovie, či majú ešte nejaký účinok. No po prečítaní článkov našich redaktorov a prispievateľov som si uvedomila, že o tom treba písať stále. Treba písať o zmierení, o odpustení a o pochopení, o štedrosti, o pomoci, o spoluzdieľaní radostí i starostí, a tak „útočiť“ na naše zmysly, aby nezaspalo naše svedomie. Pokiaľ nebudeme „útočiť“ dobrom, zaútočí na nás zlo. A ktovie, či obstojíme.

Po parlamentných a komunálnych voľbách nechceme byť sklamaní a oklamani. Bolo by dobré, keby sme aj v tých našich osobných voľbách nesklamali – Boha, ľudí a tiež seba samého.

Prajem nám všetkým požehnané sviatky a rok 2007 plný dobrých rozhodnutí.

Monika Hodnická

zdravotnícke okienko

Narodenie nielen vianočné

Nezabudnuteľná súčasť života, začiatok života, na ktorý si dobre pamätá každá matka. Obdobie očakávania a nádejí, ktoré však naplní až život novorodeného dieťaťa.

Nie je nič krajšie, ako stretnúť v pôrodnici matku, ktoré si hrdo odnáša domov svoje dieťa. Aj tomu okamihu však predchádza úsilie mnohých ľudí, ktorí mu pomáhajú na svet. Malý novorodenec to má jednoduchšie, ak sa svojej mamičke narodí v čase termínu pôrodu. Vtedy sú jeho orgány dostatočne pripravené na samostatný život. Takýchto prípadov je našťastie väčšina.

Ak dôjde u matky k predčasnému odtoku plodovej vody, hrozí mu infekcia rovnako ako aj v prípade infikovanej plodovej vody. Novorodenec sa len ťažko bráni pred takouto infekciou a dokonca sa môže aj udusiť. Jeho obranyschopnosť je nezrelá, preto môže dôjsť k celkovej život ohrozujúcej infekcii už počas niekoľkých hodín, preto musíme čo najskôr nákazu odhaliť a ordinovať antibiotiká.

Častým problémom je novorodenecká žltacka. Tá závažnejšia môže ohroziť mozog a zanechať trvalé následky. Lieči sa slnením pod špeciálnym „modrým svetlom“ liekmi viažucimi žltcové farbivo a uľahčujúcimi jeho odbúravanie. V niektorých prípadoch treba pristúpiť k celkovej výmene krvi novorodenca cez pupočníkovú cievu. Deti narodené cisárskym rezom sa pomalšie a ťažšie adaptujú, začínajú neskôr sať, preto ich pozorujeme v nemocnici dlhšie ako deti narodené prirodzeným spôsobom. Už v nemocnici očkujeme

deti proti tuberkulóze. Novorodenca neprepúšťame z pôrodnice skôr ako piaty deň po pôrode.

Horšie je to s deťmi, ktoré sa narodia predčasne, alebo ich pôrodná hmotnosť je pod 2500 gramov. Nedonosené deti trpia nezrelosťou svojich orgánov – predovšetkým pľúc. Ich pľúca sú málo poddajné, preto ich liečime iba špeciálnym prístrojom, ktorý im pomáha lepšie dýchať. Táto metóda sa nazýva umelá pľúcna ventilácia. Niektorým deťom je nutné podať do dýchacích ciest látku, ktorej majú nedostatok – tzv. surfaktant. Tento liek zlepši poddajnosť pľúc a výmenu kyslíka.

Nedonosené deti ošetrujeme v inkubátoroch, ktoré im vytvárajú ideálne prostredie pre dokončenie vývinu. Novorodenci, ktorých musíme po narodení oživovať, sú neskôr ohrození kŕčami alebo vývinom detskej mozgovej obrny. Najideálnejšou výživou pre novorodencov je materské mlieko. V prípade jeho nedostatku ho môžeme nahradiť pasterizovaným alebo sušeným materským mliekom. Materské mlieko poskytuje nielen kvalitné živiny, ale aj obranné látky a hormóny potrebné pre rast. Vypelost zdravotníctva sa v každej krajine hodnotí aj podľa novorodeneckej úmrtnosti.

Vo vianočnom čase si po týchto riadkoch môžeme predstaviť aj starostlivosť, akej sa dostalo po narodení Ježišovi v Betleheme...Po pôrode v maštali sa svätá rodina deväť mesiacov ukrývala v Jaskyni mlieka, aby potom putovala púšťou do Egypta. Podmienky pre nás v súčasnosti nepredstaviteľné, a predsa zrodili jedinečného Človeka s jedinečným poslaním...

Prajem vám príjemné vianočné sviatky s Ježišom v srdci.

MUDr. Jana Virčíková

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Markušovce pre farnosť Markušovce a filiálky Teplička, Pod Teplička a Lieskovany. Zodpovedná redaktorka: Mgr. Monika Hodnická. Redaktori: MUDr. Mária Košalová, Adriana Lazorová, Peter Lazor, Lucia Dutková. Sadzba a grafická úprava: Ing. Peter Hamrák. Technické spracovanie: Tlačiareň Kežmarok. Jazyková spolupráca: Mgr. Dagmar Repaská. Odborný konzultant: Prof. ThDr. Ján Duda, PhD., Imprimatur: Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, BÚ 16.2.1999, č. prot. 113/99. Registrované OÚ, odbor školstva a kultúry v Spišskej Novej Vsi, reg. č. 2/99. Náklad 1000 kusov. Adresa redakcie: Rím. kat. farský úrad, Michalská 52, 053 21 Markušovce. Nepredajné. E-mail: info@pokojadobro.sk. <http://www.pokojadobro.sk> Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Diecézna synoda Spišskej diecézy

Na jar roku 2006 spišský diecézny biskup Mons. František Tondra ohlásil oficiálny začiatok konania Diecéznej synody Spišskej diecézy. V tejto súvislosti vznikajú rôzne otázky: čo je to synoda, aký má cieľ, čo máme robiť v súvislosti so synodou? Keďže do rokovania synody budú zapojení kňazi i laici, budeme sa snažiť aj na stránkach nášho časopisu vysvetlovať, o čo tu ide.

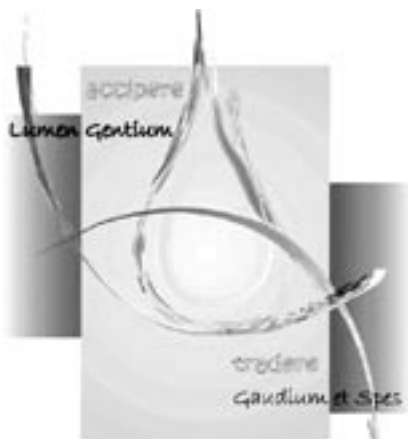
Pohľad do histórie

Synody sú známe v cirkvi od nepamäti a ich začiatok siaha až do kresťanského staroveku. Bolo to prakticky zhromaždenie kňazov, ktorých zvolal biskup z dôvodu, aby mu v nejakej veci alebo záležitosti poradili, čiže synoda bola poradným zhromaždením kňazov, ktorí radili biskupovi. Tento stav trval až do Druhého vatikánskeho koncilu (1962-65), na ktorom sa rozhodlo, že účastníkmi synody môžu byť okrem kléru aj laici. V Kódexe kánonického práva Jána Pavla II. z roku 1983 (ktorý je platným aj v súčasnosti) sa uvádza, že klerici (=biskupi, kňazi, diakoni) sú povinnými členmi diecéznej synody: niektorí sú členmi synody na základe svojho úradu, ďalší sú volenými zástupcami diecézneho kléru. Laici nie sú povinnými členmi synody, ale záleží na rozhodnutí diecézneho biskupa či ich tam chce mať alebo nie (porov. kán. 463, § 2). V súčasnosti sú členmi synody spravidla aj niektorí laici (o výbere laikov sa píše v Interdikasteriálnej vatikánskej inštrukcii z 15.8.1997, v: Acta apostolicae sedis 89, s. 852-877).

Ciele synody

Cieľom synody je najmä pomôcť biskupovi vytvoriť partikulárne právo, čiže vytvoriť vhodné zákony pre diecézu (porov. kán. 466 s príslušnými komentármi). Avšak diecézna synoda nie je jedinou inštitúciou, ktorá má tento cieľ. Pokúsime sa poukázať aj na iné formy takejto pomoci diecéznemu biskupovi, pretože diecézny biskup je najvyšším cirkevným zákonodarcom vo svojej diecéze (ak nepočítame Svätého Otca a ekumenický koncil).

1/ Cirkevný zákonník, ktorý vydal Ján Pavol II. v roku 1983 (platný aj v súčasnosti) pre celú katolícku cirkev, uvádza 80 prípadov a výslovne spomína, aby o nich rozhodol diecézny biskup. Toto je ako sa zdá najjednoduchší a najľahší spôsob, ako vytvoriť dobré cirkevné zákony pre diecézu, lebo stačí doplniť to, čo už naznačuje zákon vydaný Svätým Otcom.

Logo Diecéznej synody - Prijmíme Svetlo národov a prinášajme Radosť a Nádej

2/ Diecézna synoda je ďalším spôsobom, ako vytvoriť cirkevné zákony pre diecézu. Považujem ju však za veľmi náročnú činnosť, ktorá si vyžaduje dôsledné poznanie podmienok diecézy, jej problémy i radosti a predpokladá sa taktiež vyjadrenie určitej „vízie“ pastoračnej práce v budúcnosti v zmenených podmienkach. Tiež si to vyžaduje umenie vyjadriť špecifické vlastnosti božieho ľudu v diecéze, národu tohto ľudu i to, čo potrebuje po duchovnej stránke. Napokon princípy a legislatíva diecéznej synody sú len prvým krokom, po ktorom má nasledovať ďalší a ešte náročnejší: uvádzanie synodálnej legislatívy do praxe. Diecézna synoda znamená tiež mobilizáciu takmer všetkých síl diecézy, to znamená minimálne väčšiny kléru a presvedčiť a zapáliť ju za „ideál“ synody, za zmenu v pastoračnej činnosti. Bez tohto oduševnenia kléru diecézy si viem iba ťažko predstaviť úspech diecéznej synody. Vyžaduje si to tiež reformný typ diecézneho biskupa, lebo či chceme alebo nie, diecézna synoda navrhne nové formy usporiadania diecéznych cirkevných štruktúr, nové spôsoby pastoračného prístupu a práce, nové a prehodnotené pohľady na súčasný stav vecí, ktoré by zodpovedali súčasným zmeneným podmienkam života (Ecclesia semper reformanda = cirkev sa musí neustále reformovať, lebo vždy sa menia pod-

mienky života, v ktorých ohlasuje Kristovo evanjelium).

Partikulárne zákony môže diecézny biskup vytvárať aj spolu s inými biskupmi svojej krajiny. Mám na mysli Konferenciu biskupov Slovenska a koncily partikulárnej cirkvi, či koncil cirkevnej provincie alebo plenárny koncil.

Farské synodálne bunky a priebeh synody v skratke

Spišský diecézny biskup rozhodol, že majú vzniknúť Farské synodálne bunky (spoločenstvá v rámci farnosti). Ich existenciu miestny farár ohlási na Sekretariáte pre synodu, ktorá má svoje sídlo v Spišskej Kapitule. Od januára 2007 budú zo Sekretariátu dostávať témy, ku ktorým sa budú vyjadrovať. Bude určený zapisovateľ (jeden z členov Bunky) a výsledky diskusie zapíše a pošlú sa na Sekretariát. Potom budú vytvorené Bunky na úrovni dekanátu a opäť sa budú posilať diskusné podnety na určené témy. Napokon z týchto diskusných podnetov sa vytvorí prvá verzia pracovného dokumentu. Týmto sa ukončí prípravná fáza a začnú sa riadne zasadať diecéznej synody, ktoré budú rokovať o pracovných verziách. Tam sa bude rozhodovať, či pracovná verzia pôjde na predpracovanie alebo sa zapracujú len pripomienky. Potom sa bude o nej hlasovať.

Zákonodarca diecézy

Jediným zákonodarcom diecéznej synody je diecézny biskup. On rozhodne, čo schváli a čo nie, čo bude platiť v diecéze a čo nie. Táto právomoc mu v diecéze prináleží z jeho úradu, pretože on je Hlavou a najvyšším pastierom božieho ľudu Spišskej diecézy, on je nástupcom apoštolov medzi nami a plne zodpovedá pred Bohom i rímskym pápežom za to, čo a ako urobí.

A sú tu... pokoj, láska, štedrosť a nevšednosť. Čas, kedy sú ľudia k sebe neobyčajne milí a pozorní. Tie krásne dni plné smiechu, detskej radosti, všelijakých dobrôt a maškrít, pestrofarebných svetiel a zvučných tónov piesní a koledí špecifických len pre toto obdobie.

Vianoce očami mladých

Teší sa na ne azda každý- malý aj veľký. Vianoce sú všetkými obľúbené, a predsa sú pre každého iné. Pre najmenších spočíva čaro Vianoc v darčekom, dospelí si najviac vážia chvíle, kedy je rodina opäť pokope. Mňa zaujímalo, ako to vidia ani malí ani starí, ako to vidí dnešná mládež. Opýtala som sa na to Veroniky, ktorá sa o svoje voľné chvíle delí rada s Pánom Bohom v kostole, Gabiky, ktorá tam často nechodí, hoci je veriaca a Mira, ktorý kostol pravidelne navštevuje, ale častejšie by sme ho asi videli naháňať loptu po futbalovom ihrisku.

• *Čo je pre teba na Vianociach najkúzelnéjšie? Na čo sa najviac tešíš?*

V: Najkúzelnéjšie sa mi zdá to zvláštne čaro. Čaro očakávania, že niečo v nás sa zmení k lepšiemu. A samozrejme aj to, že všetko môžeme prežívať v kruhu ľudí, ktorých najviac ľúbime. Najviac sa teším na štedrú večeru a polnočnú svätú omšu.

G: No možno to bude znieť ako kliše, ale naozaj je najkúzelnější atmosféra všade okolo. Sneh, vysvietené mestá a výklady obchodov, všade znie tá úžasná vianočná hudba... A práve na to všetko sa teším.

M: Kúzlo je pre mňa to, že sa konečne celá rodina stretne pri vianočnom stole a povieme si možno aj také veci, na ktoré počas roka nemáme čas a nechceme o nich hovoriť.

• *Keď sa vysloví slovo VIANOCE, každému to v mysli evokuje niečo iné. Čo si predstavíš ty?*

V: Milión vecí- narodenie Krista, stromček, stôl plný jedla, koledy...

G: Darčeky...? Nie, nie.. asi si predstavím Vianoce, ktoré som prežila minulý rok.

M: Sú pre mňa miestom pokoja, harmónie, krásy, porozumenia a je to čas, kedy je všetko okolo mňa a mojich blízkych iné... Ne- potrebujem honosné darčeky, stačí pekné slovo od blízkych, mať ich pri sebe a Vianoce sú pre mňa šťastným obdobím!

• *Zmenilo sa u teba nejakým spôsobom ponímanie Vianoc? Máš pocit, že to ešte nie je v konečnej stanici a nadobudne to predsa len iný význam?*

V: Stále sa to mení. Každý rok je iný v závislosti od toho, v akom duševnom rozpolžení sa nachádzam. Keď som bola malá, bolo to o darčekom a teraz to skôr vnímam z duchovnej stránky.

G: Určite zmenilo. Keď som bola malá, bolo to najkúzelnéjšie obdobie. Niežeby teraz nebolo, ale už ich nevidím takými detskými očami. A určite sa to ešte zmení. Keď budem mať

rodinu, bude to pre mňa asi chaotické obdobie.

M: Konečná stanica každoročne opakujúcich sa Vianoc sa zmení v tom prípade, ak tie Vianoce budem oslavovať bez svojich rodičov! Niekedy sa zamýšľam nad tým, aké budú Vianoce bez mojich terajších rodičov. Aké budú mať zmysel, ak ich budem oslavovať so svojou vlastnou ženou a deťmi Verím, že budú rovnaké stále.

• *Každá rodina dodržiava svoj typický rodinný rituál. Čím je výnimočný ten váš? Zmenil(a) by si ho nejaký?*

V: U nás sa dodržiavajú typické slovenské tradície, ale namiesto modlenia si čítame úryvky zo Svätého písma o narodení Krista a takou zvláštnosťou je, že si nezvykneme dávať darčeky. Na Vianociach by som nenečila nič okrem skúškového obdobia a chcela by som, aby bol môj otec s nami pri štedrovečernom stole...

G: My stále staviame stromček na Štedrý deň.

A potom nasledujú tradičné zvyky pri večeri- peniaze pod tanierom, modlitba, obľátka s medom a rozbalovanie darčekom...

M: Nie ,v žiadnom prípade by som ho nenečila! Niekedy chcem, aby bol stále rovnaký, ale keď sa niekedy stane, že budem oslavovať bez rodičov, tak chcem, aby sa dodržiavali podobné zvyky, tradície a rituály, pretože aspoň trochu mi pripomenú Vianoce s nimi. Naše Vianoce sú výnimočné tým, že večeríme každý rok v tú istú hodinu, máme pustenú nejakú muziku, večeríme, rozprávame sa, ideme do obývačky, kde si rozbalíme darčeky, pozerať TV a nakoniec naše putovanie skončí v kostole na polnočnej svätej omši. To je náš rituál! Samozrejme, že aj moja budúca partnerka by mala do Vianoc niečo vniesť- čaro svojich tradícií.

Veronika Cvenegrošová
 Za rozhovor ďakujem Veronike Paulišinovej (Parchovaný), Gabriele Kuchárovej (Spišská Nová Ves) a Miroslavovi Vlčkovi (Prešov).

Nad politikou sa zásadne nerozčuľujem

Mamku má z Tepličky, ocka zo Šariša. Ukončila Obchodnú akadémiu v Spišskej Novej Vsi a vyštudovala hru na organ v Organovej škole Spišskej diecézy v Markušovciach. Obdivoval som a stále obdivujem jej húževnatosť a vytrvalosť pri štúdiu hudby, zaniietenosť v práci s mladými, rozvážnosť v osobných postojoch a stálosťou vo viere a duchovnom živote. Pracuje v administratíve, viera a kostol sú pre ňu veľmi dôležité životné hodnoty, spev a hra na organe veľké záľuby. Nevie, či to dokážem vyjadriť správne, ale podľa mňa – aspoň to tak vnímam – trochu „vytřča z radu“ a myslím si, že je to tak správne. Takto sa vytvárajú osobnosti, lebo vedia byť sami sebou v oblasti, ktorú už mnohí nepovažujú za dôležitú. Ale ruku na srdce, cirkevné spoločenstvo schádzajúce sa denne v božom chráme je veľmi rado, že ju má ako človeka i ako organistku.

Iveta Drabiščáková

• *Čo dobrého ti dali tvoji rodičia?*

Hlavne vieru v Boha a úžasnú rodinu. Vďačím im za život, za výchovu, sú pre mňa vzorom a príkladom kresťanského života.

• *Máš vyprofilovaný názor na mládež dneška?*

Nedávno som počula názor jednej staršej panej, ktorá povedala, že dnešná mládež nie je ani lepšia ani horšia, ako boli tie pred ňou. Ja dodám, že je jednoducho odlišná, iná, než tá, ktorá bola, či tá, ktorá príde. Mladí všeobecne (a nie len oni) potrebujú mať vzor, ktorý ich usmerní a naučí ich pravým životným hodnotám, princípom a postojom, no zároveň im ponechá dostatočnú voľnosť, aby sa mohli tvorivo realizovať. Potrebujú niekoho, aby našli skutočnú podporu, pochopenie a lásku.

• *Najcennejšie životné hodnoty v troch slovách.*

Nádej, viera, láska.

• *Čo povieš na Svätého Otca?*

Od začiatku na mňa pôsobí dojem rozvážneho a racionálneho (rozumového) človeka, ktorý si trochu

„drží odstup“. Vie presne, čo chce, a toho sa drží. V súčasnosti je mi sympatická jeho návšteva Turecka a hlavne ohlasy samotných Turkov, ktorí sú Sv.Otcom nadšení a hovoria o zázraku.

• *Čo ti dáva cirkevné spoločenstvo veriacich?*

Pocit spolupatričnosti - to, že niekam patrí a som toho súčasťou.

• *Čo pre teba znamená byť kresťanom?*

Nedokážem si predstaviť, žeby som ním nebola. Viera mi dodáva silu najmä v ťažkých chvíľach. Vtedy si vždy spomeniem na slová: „Boh by mi nikdy nenaložil viac, než som schopná zvládnuť. Takže zvládnem aj toto!“ Kresťanstvo ovplyvňuje každú oblasť môjho života – je mojím životným postojom.

• *Kto je tvojím vzorom?*

Nemám iba jeden vzor, skôr pre každú oblasť života i niekoľko vzorov. Som toho názoru, že každý človek mi môže byť vzorom v niečom inom, napríklad jeden odvahou, druhý nadšením a tretí hĺbkou svojej viery.

• *Aký máš názor na politiku?*

I keď v súčasnosti sa ňou zaoberám viac ako to bolo v minulosti, nie vždy rozumiem pravidlám, ktorými sa riadi a o čo v nej ide. A zásadne sa nad ňou nerozčuľujem.

• *Čo by si chcela na tejto zemi zmeniť?*

Chcela by som, aby sa ľudia medzi sebou viac rozprávali, pretože všetky konflikty a nedorozumenia pochádzajú z nedostatočnej komunikácie a vzájomného nepochopenia.

• *Čo Ti dáva sakrálna hudba?*

Hudba vo všeobecnosti mi dáva možnosť prežiť hlboké emócie. Veľakrát je pre mňa vyjadrením konkrétnych pocitov. Keď hrám na svätej omši, mojou túžbou je, aby ľudia na nej prítomní z nej mali rovnako hlboký pocit.

• *A odkaz našim čitateľom?*

To, že sme tu, na tomto svete, má svoj dôvod, svoj zmysel. Prajem každému čitateľovi PaD, aby našiel ten svoj skutočný zmysel života a naplnil ho bezo zvyšku.

Za rozhovor ďakuje Ján Duda ■

Pokoj ľuďom dobrej vôle

A máme tu opäť december a s ním aj koniec ďalšieho kalendárneho roka. Počasie nie je síce adekvátne tomuto ročnému obdobiu, ale faktom ostáva, že vianočné sviatky sa neodmysliteľne blížia. To je holá skutočnosť. Otázkou však zostáva, či bohužiaľ alebo chvalabohu tu máme opäť najkrašie sviatky roka. Odpovedať si môže každý sám.

Čo pre mňa Vianoce vlastne znamenajú? Poznám ešte vôbec to ich pravé čaro a duchovno?

Nie je ľahké na takúto otázku jednoznačne odpovedať. Mnohí za nimi vidíme kopec povinností. Poznáte to - otravné nákupy, upratovanie, pečenie či varenie. To sú veľmi často pre nás tie najväčšie priority, ktoré sa snažíme silou mocou pred sviatkami stihnúť.

Žijeme v tak rýchlej dobe, že len málokedy si nájdeme chvíľku a silu zamyslieť sa nad tým, čím pre mňa Vianoce naozaj sú.

Mnohí z nás si v prvom rade zaspomínajú, ako to bolo, keď sme ešte my boli deťmi. Nebolo ani toľko obchodov, ani taký sortiment tovaru, a predsa sme boli najšťastnejšími na svete. Prečo asi? Nebolo to náhodou tým, že sme mali okolo seba rodičov a rodinu, ktorá nás v prvom rade ľúbila? Cítili sme medzi sebou nie rivalitu či závisť, ale úprimnú súdržnosť a akúsi spolupatričnosť. Mali sme hlavne radosť z toho, že sme všetci spolu zdraví, šťastní a že s Božou pomocou zvládneme spolu všetky problémy. Tie materiálne hodnoty neboli až také podstatné. A to všetko do nás vstúpili naši rodičia a starí rodičia. Zato im patrí úprimná vďaka.

Bohužiaľ, dnes je to úplne naopak. Duchovno Vianoc sa pomaly vytráca a zostáva len matéria. A to je veľmi zlé

a pre ďalší vývoj ľudstva priam alarmujúce. Aký odkaz Vianoc zanecháme my pre ďalšie generácie? Obávam sa, že Vianoce nebudú symbolom narodenia malého dieťaťa Ježiša, ktorý prišiel na tento svet preto, aby nás všetkých spasil. Budú predstavovať a u mnohých už aj predstavujú kopec darov a plné stoly jedla.

Zabúdame na to, že počas Vianoc máme ďakovať Bohu za to, že nám poslal svojho jednorodeného Syna. Mali by sme s radosťou oslavovať jeho narodenie. Veď aj v jednej vianočnej

piesni sa spieva "...nebo svetu svetlo dalo". Tešme sa preto z toho a nie z drahého kožucha či televízora. To je ten pravý duchovný odkaz Vianoc, to svetlo a radosť, ktorá má rozžiariť naše rodiny a príbytky. A to sa má rozšíriť ďalej do nášho okolia, medzi priateľov, známych či menej známych ten pravý pokoj všetkým ľuďom dobrej vôle. Každý z nás by sa mal v duši pokorne pokloniť pred jasličky a vložiť do nich malému dieťaťku všetky svoje žiale a prosby. On sám sa narodil v chudobnej maštali medzi zvieratkami, pretože ich nikto nechcel v tej dobe prichýliť. Každý sa im otáčal chrbtom a zatváral pred nimi dvere. Každý ten príbeh veľmi dobre pozná. To sa stalo pred viac ako 2000 rokmi. Nie sme v tej dobe náhodou svojou zásluhou a svojim správaním aj my, ľudia 3. tisícročia? Čo myslíte, máme byť načo hrdí? Odpoveď nechám na každého z nás.

Vám, milí naši čitatelia, zo srdca želám, aby ste počas nastávajúcích vianočných sviatkov s vďakou, radosťou a veľkou pokorou prijali do svojich srdca a duší to pravé betlehemske svetlo.

Prajem vám aj veľa síl a odvahy, aby ste ho s veľkou láskou rozsievali vo svojom okolí a zotrvali v tom čo najdlhšie.

Mária Košalová ■

Odišiel

Takýto je beh života. Zrazu vám zazvoní telefón a hlas na druhej strane vám trpko, s hlbokým smútkom oznámi, že „odišiel“. Niet viac priateľa, s ktorým si sa smial, s ktorým si prežíval mnoho spoločných chvíľ. Stačí jeden jediný okamih, a veci tohto sveta dostanú úplne iný rozmer

Smrť je vždy to, čo človeka bolí zo všetkých problémov najviac. Zatiaľ čo od všetkých ostatných problémov

môžeme utiecť, pred smrťou sa ujsť nedá. Objaví sa nečakane a my si v tej chvíli uvedomíme, že nám milovaný človek odišiel navždy. Nikdy nám nič nenahradí strateného priateľa. Toho si človek len tak nestvorí.

A preto, nikdy nečakajme, že niekomu povieme až zajtra, čo pre nás znamená. Urobme to hneď. Zajtra už môže byť neskoro.

Práve čas Vianoc je vhodný na to, aby sme si usporiadali vzťahy s blízkymi. Povedzme im, akí sú pre nás dôležití. Urobme tak krajšími životy tých, ktorých milujeme.

A ak sme to náhodou nestihli, poprosme Boha o pomoc. Naše slová určite doručí tej správnej osobe.

Modlitba! Jej sila nám pomôže zmierniť bolesť zo straty milovaného človeka a uvedomiť si, že nám ho nezobrala smrť, ale, že si pre neho prišiel milosrdný Boh, pretože mu určil miesto pri sebe.

A to je veľká milosť.

Katarína Bujňáková ■
(autorka je stredoškolská učiteľka)

Zvieratká v betleheme

Vo vianočnom období si zvykneme naše kostoly a domácnosti okrášliť nielen ozdobenými stromčekami, ale staviame aj rôzne betlehemy plné postavičiek. Ústrednou postavou je malý Ježiško uložený v jaslách, o ktorého sa starajú Jozef s Máriou. Úctu a radosť svojou poklonou prejavujú prítomní pastieri a Traja králi. Atmosféru tejto tichej noci narodenia Ježiša Krista v betleheme dopĺňajú aj zvieratká so svojimi vlastnosťami.

Je zaujímavé, že evanjeliá sa pri opise betlehemskej maštalky nezmieňujú o prítomnosti nejakého zvieratka. Ako teda maliari prišli na to, že tam boli oslík a vól, ovce či ťava? Prvé obrazy s týmito zvieratkami, ako stoja pri jaslíčkách a svojim teplým dychom chránia Ježiša pred zimou, sú zo 4. storočia. Reagujú na Origenov výklad, ktorý sa odvoláva na proroka Izaiáša: „Vól pozná vólu svojho gazdu, osol jasle svojho pána, mňa však Izrael nepozná, môj ľud je nechápavý.“ (Iz 1, 3) Tento spisovateľ chcel upozorniť čitateľov, že aj ten oslík je lepší než ľudia, ktorých Ježiš prišiel spasiť; zvieratká sa snažili svojim spôsobom privítať Ježiša pri jeho príchode na túto zem a poslúžiť mu, kým ľuďom na tom vôbec nezáležalo.

Vól

Vól je mierumilovné zviera, ktoré v Izraeli v Starom zákone patrilo medzi obet-

né zvieratá. Javí sa ako rozumné zviera. Je verný a poslušný svojmu pánovi, ochotný poslúžiť a vykonať aj ťažkú prácu.

Oslík

Oslík je zviera teplých krajín a tam je váženým domácim zvieratom. Je malý, šedivý, nevzbudzuje veľa pozornosti. Je však schopný niesť bremená, ktoré mu iní naložia. Bremená, ktoré by žiadne iné zviera jeho postavy a hmotnosti neunieslo. Niektorí ho považujú za hlúpeho, lebo je ochotný niesť všetko, čo sa mu naloží. Je možné použiť ho na všetko: Môže byť dopravným prostriedkom, nositeľom bremien, pracovným zvieratom, možno ho použiť pri oraní i mlátení. Je pravda, že môže byť aj tvrdohlavý a nechce sa mu robiť, keď sa mu na plecía naloží príliš mnoho. Je v podstate veľmi trpezlivý a priam dobrosrdečný, preto si o ňom niektorí ľudia myslia, že je hlúpy. V skutočnosti však osol nie je vôbec hlúpejší ako iné zvieratá, reční však menej a radšej viac koná – a práve preto je taký užitočný.

Baránok

Baránok je veľmi často používaným symbolom v Biblii v rôznych súvislostiach. Je to tiché, jednoduché, trpezlivé a poslušné zviera, ktoré je symbolom nevinnosti a čistoty. Jeho ochota podriaďiť sa vedeniu svojho pastiera nám ukazuje, aký má byť vzťah človeka k Bohu. S veľkou obľubou sa baránok používal ako obetné zviera. Bol vždy ochotný dať svoj život,

nikdy sa nebránil tomu, kto ho viedol na zabitie. Predpokladá sa, že chudobní pastieri priniesli Ježišovi ako dar len z toho čo mali – ovečky, ktoré pásli.

Ťava

Ťava sa v betlehemoch objavuje spolu s kráľmi. Dokáže odnieť pomerne veľký náklad, je nenáročná, vytrvalá. Stala sa symbolom pokory a poslušnosti. Aj v náročných životných podmienkach v púšti, vždy sa drží a poslúcha svojho pána. Je pre nás príkladom vytrvalosti a dôvery v Pána v každodenných ťažkostiach.

Pán Ježiš veľmi často používal prirovnania z prírody a zvieratiek. Napríklad hovorí: Buďte opatrní ako hady, jednoduchí ako holubice. Aj betlehemské zvieratá a ich vlastnosti nás môžu osloviť a povzbudiť. Myslím, že by sme boli príjemnejšími ľuďmi a lepšími kresťanmi, ak by sme sa učili niektorým ich vlastnostiam. Snažme sa vždy ochotne poslúžiť ľuďom ako vól svojmu pánovi. Ako baránok ochotne obetujeme svoj život v službe Bohu a našim blížnym. Buďme trochu skromnejší a nepokúšajme sa za každú cenu prelačiť do popredia, vzbudzovať okolo seba pozornosť, ale radšej v tichosti konajme ako oslík. Ako ťava trpezlivo znášajme i ťažké bremená, ktoré nám život prináša a nestráčajme pritom dôveru v Boha.

Zvieratká v betleheme svojimi vlastnosťami vytvárajú príjemnú atmosféru. Nech aj naša snaha radšej menej hovoriť a viacej konať dobro vytvorí príjemnú a pokojnú atmosféru v našich rodinách, kde sa budeme všetci a Kristus uprostred nás cítiť dobre.

Valentín Kokoruďa ■

Milí, vianočnými sviatkami naplnení čitatelia nášho časopisu!

Koláče rozvoniavajúce vo vašej kuchyni, pyšne stojaci stromček ovešaný salonkami a vianočnými ozdobami, napäté očka detí čakajú, či ich Ježiško nesklame ani tieto Vianoce a navštívi ich čistý uprataný dom. Všetko akoby čakajúce na príchod významnej návštevy hodnej kráľa.

Neúplná „vizitka“

Poznáte tohto Kráľa, ktorý má viac ako 2000 rokov? Veľmi dobre sa vyzná v psychike ľudí, ba čo viac, vždy ich dokáže zázračne vyliečiť. Je výborným politikom, na ktorého „mítingy“ vo voľnej prírode chodí minimálne 5000 ľudí, pričom ich vie vždy zaujať a plniť svoje sľuby.

V jeho kráľovstve, ktoré nikdy nebude zničené, je tak nádherne, že si to obyčajný smrteľník nevie náležite predstaviť. Má ešte mnoho superlatívov, ktorými je označovaný. Spomením, že ak by ste chceli vyjadriť čo a kto je to láska, pokojne môžete použiť jeho meno – JEŽIŠ KRISTUS.

Kráľ leží na slame. Škandál?

Pozor, je poľnoc a niekto klope na dvere. Už je tu! Maličké bábätko hýbajúce rúčkami. Ako správny hosť nám prináša množstvo darov. Tie nám ponúka vždy, len sme si to nikdy ne všimli alebo sme si to všimli len veľmi povrchno a nikdy sme po takejto cennej ponuke nesiahli. Ježiš sa teda rozhodol, že nám to prinesie až k nám, ako zvykneme hovoriť, „rovno pred nos“. Stačí len pokľaknúť pred Prozreteľnosť ležiacu na slame a chcieť. Potom bude určite jeho návšteva zmysluplná a pre nás hostiteľov nezabudnuteľná. To, že sme takého významného hosťa prijali, sa najviac prejaví v našom odpustení nepriateľom, láskavosťou a ochotou pomôcť bližnému, Náš život nadobudne zmysel aj napriek hŕbe starostí, ktoré sa na nás valia každý deň a každý z nás sa bude pokúšať zmeniť najprv seba a až potom svojho bližného.

Výhodný úrok

Tieto veci sa čítajú a počúvajú veľmi ľahko a zdajú sa byť nereálne.

Stačí však málo. Musíme sa ale varovať toho, aby sme prijaté dary Nebeského Spasiteľa odložili niekde na policičku a potom na nich sem-tam poutierali prach. Netreba sa báť, že ich zničíme a opotrebujeme. Veď láska je tak nádherná, že vystačí pre všetkých. Dokonca ak ju dáte niekomu inému, dostanete stonásobne viac. Tu zisťujem, že Boh je najlepší obchodník a bankár, ktorého poznám. Viete o niekom, kto by vám ponúkol takýto skvelý úrok?

Prijmeme teda Božiu ponuku, ktorá je určite najlepšou investíciou života, potom určite nebudeme hundrať, že sme sa pred sviatkami toľko „nadreli“ a že to upratovanie bolo zbytočné.

Akousi samozrejmosťou Vianoc sú určite darčeky. Aj keď sa tomu mnohí bránime a tvrdíme, že „to nie je o darčekom“, všetci v kútiku duše túžime niekoho obdarovať a byť obdarovaní. Veď darom sme si niekedy sami navzájom. Tak som sa teda opýtala:

Aké dary ťa naplňajú najväčšou radosťou a čo chýba mladým ľuďom?

Vlado, 33r.: „Určite milí ľudia, dobré vzťahy, úprimnosť a kopec iných drobností. A čo chýba mladým? Asi nič. Keby boli bližšie pri Ježišovi, bolo by to skvelé.“

Mária, 18r.: „Dary, po ktorých som už dávno túžila a dostala som ich alebo ich dostanem a taktiež dar venovaný z lásky. A čo chýba mladým? Myslím, že potrebujú všímavosť, lásku a podporu od starších.“

Milí naši čitatelia! Prajem vám, aby ste si pod vianočným stromčekom našli darčeky, ktoré vám vyčaria úsmev na tvári. Nech Božia láska nepramení iba z jasičiek, ale z každého nášho skutku. Prežime teda milostiplné vianočné sviatky naplnené Božím pokojom a nech každý deň nového roku 2007 cítime, že On kráča vedľa nás.

Krásne Vianoce želá

Lucia Dutková

„Akú si ma Boh stvoril, taká aj som ...“

Stretávame sa s nimi každý deň. V autobuse, na pošte, u lekára, na chodníku a na iných miestach, kde sa im od nás nedostane práve najviac milých pohľadov. Viem a nechcem zatvárať oči pred problémom rómskej otázky. Mnohí z vás si možno povie, či už nemám o čom písať alebo že mne asi ešte nič neukradli a ešte nežijú z mojich daní. Ja sa týmto faktom nebránim, ale ak by som sa vás opýtala, že ak by ste boli šéfom nejakej firmy, koho by ste prijali skôr za svojho zamestnanca, pričom obaja by mali rovnaké odporúčania, Róma alebo toho druhého? Ako by ste sa cítili v kostole plnom Rómov, kde by ste vy boli iba „menšina“?

Myslím si a verím, že hlavne teraz cez Vianoce, keď sme takí dobrí (po spovedi) a prikyvujeme hlavou slovám vianočných piesní, ktoré hovoria o tolerancii a láske, že nám nebude robiť problém s ľahkosťou zodpovedať na spomínané otázky.

Štyri otázky som položila aj mladým Rómom z Markušovic a bola som prekvapená ich odpoveďami. Nedá mi ale nespomenúť to, že aj medzi Rómami žijú obetavé mamy a otcovia. Napríklad mamička, ktorá sa stará o 2 postihnuté deti. Možno vás niekedy sprostredkujeme rozhovor aj s ňou. Ale teraz už podme k tým dnešným otázkam a odpovediam ...

1. Kto je pre teba Boh?

2. Koho máš veľmi rád(a) a prečo?

3. Dal ti už niekto pocítiť (a ako), že si Róm(ka)?

4. O čom sníváš? Čo by si chcela v živote dosiahnuť alebo mať?

Mária, 14 r.

1. Boh pre mňa znamená silu, ktorú máme a že je pre nás príkladom.

2. Ja mám rada všetkých, nezáleží na tom, aký je, ale najradšej mám svoju sestru, lebo je malá. Je pre mňa všetkým a mám ju rada ako seba.

3. Myslím si, že ľudia medzi sebou bojujú. Mňa ešte neponížili, ale ja dávam najavo, že som silná, aj v triede a všade. Nevie, možno za chrptom ma oho-

várajú, ale mne je to fuk. Ja sa nehanbím za to, kto som a čo som.

4. Chcela by som vychodiť školu, zarábať peniaze a byť dokonalá. Nezáleží, že som Cigánka, ale aj ja mám svoje sny.

Slavo, 15 r.:

1. Ja beriem Boha ako Svätého Ducha, ku ktorému prechováme úctu a modlíme sa k nemu.

2. Moju mamu, otca, súrodencov, bratanca, učiteľov a ľudí z môjho okolia, pretože sú so mnou a trávim spolu veľa času.

3. Do školy chodím s rómskymi chlapcami a dievčatami, ale bývam a hrám futbal s nerómskymi chlapcami, a preto som sa s tým ešte nestretol.

4. Ja by som chcel nasledovať bratanca. Chcem vyštudovať a nastúpiť do automobilky.

Silvia, 15 r.:

1. Pre mňa znamená Boh lásku, lebo nám dáva všetko, čo potrebujeme a chráni nás pred zlými vecami. On nám dáva lásku, radosť a krásny život, v ktorom nás ešte čaká mnoho pekných vecí.

Boh rozdáva lásku a šťastie každému na celom svete.

2. Ja mám rada moju kamarátku, lebo je veľmi milá a láskavá. Stále sa rozprávame, chodíme spolu na prechádzky a je mi s ňou veselo. Keby niekde odišla, ťažko by som to znášala.

3. Ja som sa s tým ešte nestretla. Aj keby mi niekto nadával kvôli tomu, že som Rómka, tak by som si z toho nič nerobila, lebo som hrdá na to, akú ma Boh stvoril a taká aj som.

4. Snívam o tom, aby som vyštudovala školu s maturitou a aby na mňa boli moji rodičia hrdí. Veľmi chcem, aby sa mi to splnilo.

Nikola, 15r.:

1. K Bohu pociťujem úctu a lásku, On mi dáva pociťovať, že sa mám správať k iným slušne a úctivo.

2. Najradšej mám moju rodinu, lebo je mi oporou. Rodičov preto, lebo ma vychovávajú a starajú sa o mňa a súrodencov preto, lebo sú tu vždy pre mňa, rozprávame a zabávame sa spoločne.

3. Niekedy, keď idem do mesta a stojím pri nejakom „gadžovi“, tak sa

odtiahne, pozrie sa škaredo alebo si chytí nos.

4. Najviac snívam o tom, že pôjdem do nejakého cudzieho štátu a nájdem si tam dobrú prácu, no a tiež by som chcela mať dobrú rodinu.

Zuzana, 14 r.:

1. „Boh pre mňa znamená všetko, čo som v živote dostala. Boh je a bude naším otcom. Viera je jedno veľké srdce, v ktorom si uctieame Boha.“

2. „Ja mám rada celú moju rodinu – rodičov, súrodencov, lebo stojíme pri sebe v rôznych situáciách a sme ako jedno lano, ktoré sa nikdy nepretrhne.“

3. „Som Rómka a a pravdaže som sa stretla s tým, že sa odo mňa ľudia odťahovali a hovorili, že som Rómka a podobne. Mne to nevadí, lebo ja som hrdá, že ňou som.“

4. „Snívam o tom, že raz budem mať usporiadajú rodinu, starostlivého manžela, dve deti a chcela by som, aby sa dobre učili, boli dobre vychované a mali strednú školu.“

Za rozhovor ďakuje
Lucia Dutková

Milí dobráčkovia!

Sú tu Vianoce, cítite tú vôňu? Zdá sa mi, že včera bol u nás svätý Mikuláš a dnes už prežívame najkrajšie sviatky v roku. Ja osobne sa veľmi teším. A vy? Ako ste na tom? Verím, že ste sa už nemohli dočkať. Viem, že všetko nás i vás očarí svojou krásou. Ligotavý stromček, medovníčky, darčeky, kamaráti, prázdniny. To je v poriadku, všetko je to dobré, len nezabudnime na nášho priateľa, bez ktorého by Vianoce neboli. Keď prídete do kostola, poprajte Oslávencovi všetko najlepšie, povedzte mu: „Mám ta rád, ďakujem Ti za Vianoce“. Je nádherné prežívať Vianoce spolu s Ježišom. On je s tebou aj keď práve na Neho nemyslíš, Teší sa z tvojho úsmevu, z tvojej nezbednosti, z tvojej prítomnosti, teší sa z toho, že si. Vás deti má veľmi, veľmi rád.

Mám veľmi rád príbehy, ktoré sú o Vianociach. Nedávno som jeden objavil od autora Bruna Ferrera:

Kým Jozef a Mária putovali do Betlehema, jeden z anjelov zvolal všetky zvieratká, aby medzi nimi vybral tie najvhodnejšie, ktoré budú v maštali pomáhať Svätej rodine. Ako prvý sa samozrejme hlásil lev: „Len kráľ je hodný slúžiť Kráľovi sveta,“ zavrčal. „Ja sa postavím ku vchodu a každého, kto by sa chcel k Ježiškovi len priblížiť,

roztrhám.“ „Si priveľmi tvrdý,“ odmietol ho anjel. Anjelovi sa k nohám ihneď začala líškať líška. Prefíkane ho s nevinným pohľadom presviedčala: „Najvhodnejšia som predsa ja. Každé ráno pre Božieho syna ukradnem najlepšie med a mlieko. A Mária s Jozefom sa pri mne tiež budú mať dobre. Každý deň im prinesiem mladučku sliepku.“ „Ty si príliš nepoctivá,“ namietal anjel. Po týchto slovách rozťahol svoj nádherný chvost páv. Zamával mu perím dúhových farieb pred očami a prehlásil: „So mnou sa aj obyčajná stajňa zmení na kráľovský palác, ktorý by im závidel aj Šalamún!“ „Ty si zase veľmi pyšný,“ vravel anjel. Zvieratká predstupovali pred anjela jedno po druhom a vychvalovali svoje prednosti. Ale márne. Anjelovi sa nepozdávalo

ani jedno z nich. Ale všimol si oslíka a vola. Pracovali na poli u dedinčana, ktorý býval neďaleko betlehemskej maštale. Anjel na nich zavola: „A čo môžete ponúknuť vy?“ „Nič,“ odpovedal oslík a sklopil skromne dlhé uši. „My sme sa nenaučili ničomu, len pokore a trpezlivosti. Všetko ostatné nám prinesie len rany palicou.“ Völ však nesmelo namietal, hľadiac do zeme: „Ale z času na čas by sme mohli odháňať muchy dlhým chvostom.“ Končne sa anjel spokojne usmial: „Práve vás som potreboval!“

Milí kamaráti, chceme vám všetkým, aj vašim rodičom, popriať milosťiplné a požehnané Vianoce, aby v celej vašej rodine vládlo Ježišovo srdce.

Vymaluj si svoj obrázok!

Tento raz sme pre vás pripravili dva vianočné obrázky na vymalovanie.

Stránku pre deti pripravili
Adriana a Peter
Lazorovci

informátor

- Odpustovú slávnosť sv. Michala archanjela 29. septembra slávil dekan a farár z Kežmarku vsdp. Jakub Grich, rodák z Lendaku. Koncelebrovali dvaja kňazi markušovskí rodáci Mons. Michal Kľučár a dp. Cyril Hamrák a domáci farár Ján Duda. Prítomní boli aj naši bohoslovci Matúš Reiner a Jozef Sukeník.

- V mesiaci októbri už tradične má ružencové spoločenstvo duchovnú obnovu. Duchovnú obnovu v Markušovciach mal pán farár Duda a na filiálkach pán kaplán Kokoruďa. Téma tohtoročnej duchovnej obnovy bola zameraná na manželstvo a rodinu.

- V novembri v rámci možnosti získania úplných odpustkov sme chodievali po sv. omši na cintorín, kde sme sa modlili predpísané modlitby pre získanie odpustkov pre duše v očistci. Vďaka Bohu veriaci chodili v tieto dni na cintorín radi a v hojnom počte.

- V Tepličke usporiadal pán farár Duda akciu predaja knihy Kompendium katechizmu katolíckej cirkvi. Ide o vzácnu knihu, v ktorej je v skrátenej forme podané učenie katolíckej cirkvi a vydala ju Kongregácia pre náuku viery vo Vatikáne ešte pod vedením kardinála Jozefa Ratzingera (súčasného pápeža Benedikta XVI.) Predalo sa 50 kusov tejto knihy. Podobnú akciu chystá pán farár aj v Markušovciach a Lieskovanych. Podľa tejto knihy sa budú naši kňazi usilovať pripravovať aj nedeľné kázne počas roka, aby veriaci spoznávali čo najlepšie to, v čo veríme a ako máme kresťansky žiť a veriaci si to budú mať možnosť doplniť čítaním

a poznávaním Kompendia katechizmu katolíckej cirkvi aj doma.

- V adventom období si deti našej farnosti chystajú dobré skutky ako darček pre Ježiška. Stromček ozdobený dobrými skutkami odovzdajú k jasličkám. Usilovné deti pravdepodobne aj tentoraz odmenia Traja králi na slávnosť Zjavenia Pána.

- Pán farár Duda požiadal otca biskupa Františka Tondru o nových mimoriadnych rozdávatelov sv. prijímania pre našu farnosť. Dekrétom spišského biskupa sa nimi stali: Matej Reiner z Markušoviec, študent katolíckeho gymnázia v Levoči; Michal Bušovský z Markušoviec, študent katolíckeho gymnázia v Levoči; Slavomír Farkašovský z Markušoviec, študent katolíckeho gymnázia v Levoči; Ivan

Farkašovský z Markušoviec, študent katolíckeho gymnázia v Levoči a Oliver Siksa z Tepličky, študent katolíckeho gymnázia v Spišskej Novej Vsi.

- Dňa 20.11.2006 sa v aule Biskupského úradu konalo zasadanie Kňazskej rady Spišskej diecézy, ktorej predsedal spišský diecézny biskup. Nakoľko z titulu svojej funkcie (súdny vikár) je pán farár Duda členom tejto rady, zúčastnil sa na jej zasadaní v dopoludňajších hodinách.

- 20.11.2006 v Spišskej Kapitule sa konalo pod predsedníctvom zasadanie Kolégia konzultorov Spišskej diecézy. Kolégium konzultorov slobodne menuje diecézny biskup spomedzi členov Kňazskej rady (najmenej 6 a najviac 12). Aj tohto zasadania sa zúčastnil pán farár, nakoľko diecézny biskup ho do tohto kolégia dekrétom vymenoval.

- Dňa 4.12.2006 sa konalo riadne zasadanie Cirkevného súdu Spišskej diecézy pod vedením súdneho vikára (Duda). Bolo to posledné tohtoročné zasadanie cirkevného tribunálu našej diecézy. Nový rok cirkevnej justície Spišskej diecézy sa začne 15.1.2007, kedy členov súdu prijme spišský diecézny biskup Mons. František Tondra.

Oznam PPZ

Pohrebné podporné združenie v Markušovciach, Tepličke a Lieskovanych oznamuje svojim členom, že členský príspevok na rok 2007 bude 270,-Sk.

Pohrebná podpora:	1 rok žiadna	
	2 – 5 rokov	3.000,- Sk
	nad 5 rokov	8.000,- Sk

Splatnosť poplatku je do 30. 06. 2007.

Ďalšie informácie získate u členov výboru PPZ.

Marta Kamenická, pokladníčka združenia

Tri kľúčové momenty Cirkvi v roku 2006? Posúďte sami.

Ústretovosť voči pravoslávny?

Benedikt XVI. navštívil Turecko. Nebolo by na tom nič zaujímavé, keby sme si nevšimli, že sa snaží tak trochu podobať pravoslávny biskupom aj svojim oblečením. Ba vlastne nie je to pravoslávne oblečenie, je to oblečenie pápeža prvého tisícročia, kedy ešte kresťanstvo bolo jednotné. Všimnite si napríklad „pálium“ pravoslávneho patriarchu Istanbulu (Carihradu), ako sa nápadne podobá „páliu“, ktoré si zvolil a nosí Benedikt XVI. ako „paliu petrinum“ (Petrovo pálium). Aj akosi častejšie sa pápež oblieka do pozláteného bohoslužobného rúcha, ktoré už tradične nosievajú pravoslávni biskupi dodržiavajúc spôsob bohoslužby a omšového rúcha doby prvého tisícročia. Úsilie pápeža o jednotu s „druhým Rímom“ (patriarchom Carihradu) a „tretím Rímom“ (moskovským patriarchom) je dosť evidentné. Podľa slov Krista: „Aby jedno boli...“

Bartolomej I., pravoslávny patriarcha v Istanbuli a jeho nádherné liturgické rúcho s bohatou zdobeným páliom okolo krku

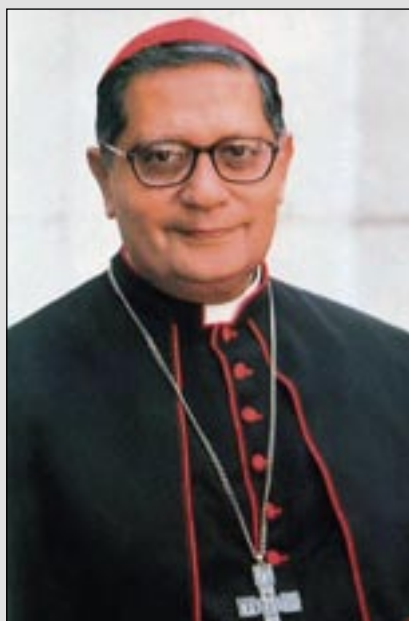
Benedikt XVI. v zlatom rúchu, okolo krku má páliu petrinum, ktorého tradícia siaha do 4. storočia

Nádej Nemecka?

Zdá sa, že donedávna nábožensky lahostajné Nemecko sa začalo zobúdzat a to práve vďaka „svojmu“ pápežovi. Nemci ani sami nevedeli, ako k tomu prišli: odrazu sa stal pápežom jeden z nich, Nemec z Bavorska. A tak oni, už tradiční oponenti Ríma, začali Rímu fandiť, lebo Nemec sa stal biskupom Ríma, nástupcom apoštola Petra. V súčasnosti je pápež v Nemecku najpopulárnejšou osobnosťou a druhý po ňom nasleduje Michael Schumacher, fenomenálny jazdec Formuly 1. Žeby bol pápež pre Nemcov viac fenomenálnym? Prebúdzajúce sa Nemecko, osobitne mladá generácia, je novou šancou kresťanstva nielen v Nemecku, ale v Európe vôbec.

Pozera pápež častejšie na Áziu?

Kardínál Ivan Dias z Indie, prefekt kongregácie pre evanjelizáciu národov - volajú ho tiež červeným pápežom

Ázia je pre cirkev kontinentom nádeje. Áno, je tu veľa nepokojov a vojen, ale cirkev na ňu pozerá s nádejou. Prečo? V posledných desaťročiach prudko stúpa počet katolíkov práve v Ázii. Napríklad v Číne, Kórei, Indii a inde, kde sa donedávna cirkev nevedela presadiť. Teraz je tam denne mnoho ľudí pokrstených a stávajú sa katolíkami, že je to až neuveriteľné. A to tam, kde ešte cirkev prenasledujú alebo kde sú i nepokoje. Pápež na to reagoval veľmi energicky: dňa 6. mája 2006 povolal za „ministra“ Vatikánu pre misijnú činnosť Inda z Bombay kardinála s menom Ivan Dias, ktorý ovláda 18 svetových jazykov. Znie to až neuveriteľne. Zdá sa, že cirkev častejšie ako inokedy pozerá práve na Áziu.

Stránku pripravil -jd-